

[Veistrup.]

Vanskeligheder, skal føje Skam til Ulykke og sige: naar I er kriseramte, skal I ikke beholde jeres borgerlige Rettigheder. Vi fra vor Side har den ene Gang efter den anden forsøgt at mildne de Betingelser, der udkræves for at bevare disse borgerlige Rettigheder, blandt andet den kommunale Valgret. Vi kæmpede i 1928 mod den af Venstre foreslaaede Ændring, men det var os ikke muligt at hindre dens Gennemførelse. Derfor glæder jeg mig over, at Venstre nu mener, at den Bestemmelse, der da gennemførtes, ikke længer lader sig opretholde, men vi beklager, at der skal Kriseforhold til, for at man kan faa foretaget den dertil sigtende Ændring. Vi for vort Vedkommende er enige i de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, saavel som i den Motivering, der er givet for det, og jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget samtidig med, at jeg fuldt samstemmende med den højtærede Indenrigsminister udtaler en Beklagelse over, at det ikke er lykkedes at naa videre med Hensyn til at mildne Betingelserne for at bevare de borgerlige Rettigheder under de nuværende vanskelige Forhold.

Indenrigsministeren (Dahlgaard):

Jeg takker de ærede Ordførere for Venstre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget.

I Anledning af en Bemærkning af Venstres Ordfører (K. Pedersen) skal jeg oplyse, at Finansministeren overfor mig har givet Tilsagn om, at Udsendelse af Krisehjælpen skal blive fremskyndet saa stærkt, som det overhovedet er muligt rent arbejdsmæssigt set ovre i Finansministeriet.

Det konservative Folkepartis Ordfører (Fritze Teisen) forbløffer mig atter i Dag ved sine overraskende Synspunkter. Det ærede Medlem siger, at har man et Princip, saa skal det virkelig ikke undergaa en Ændring, fordi vi er i en Krisesituation. Nu har jeg i snart halvandet Aar ikke hørt andet fra det konservative Folkeparti, end at denne Krisesituation burde faa os alle sammen til at slaa af paa vore Principper — det er forkyndt fra konservativ Side nu i Maaneder, at det er en Borgerpligt her i Landet overfor de Vanskeligheder, vi staar i —, og saa skulde det være forkert at tage Hensyn til, at mange gode Borgere — ikke ved egen Skyld, ikke fordi de ikke vil betale deres Skat, men i Kraft af Krisen — er slaaget ud, saa skulde vi være

afskaaret fra det paa Grund af et Princip, det vil sige et Princip, der er fastlagt under Hensyn til normale Forhold i Samfundet! Det kan ikke være rigtigt, det kan det ærede Medlem slet ikke mene. Dertil kommer, at det ikke en Gang er et Princip for det konservative Folkeparti under normale Forhold, idet Partiet, hvad det ærede Medlem selvfølgelig er ganske klar over, i 1924 stemte for en kommunal Valgordning, der gav langt lempeligere Skattebetalingsvilkaar end dem, der foreslaas i Øjeblikket. Jeg kan ikke tro andet end, at det maa være et spøgefuldt Indfald af det ærede Medlem i Dag at sige noget saadant; det kan ikke være alvorlig ment.

Ludvig Christensen: Jeg beklager, at det konservative Folkeparti ønsker Lovforslaget behandlet i et Udvalg, og skal henstille til Venstre, der formentlig faar Formandspladsen i Udvalget, at det bliver en meget kort Udvalgsbehandling. Jeg synes, vi skylder Landets Kommuner — jeg kan maaske nævne i første Række København med det uhyre Antal Vælgere —, at der bliver levnet dem en rimelig Tid til at administrere de nye Bestemmelser. Da man begynder paa Kommunevalgene vel allerede den 1. Marts visse Steder, er det jo givet, at der ikke maa gaa mange Dage, før Loven er vedtaget, for at Kommunerne kan vide, hvad de har at rette sig efter.

K. Pedersen: Jeg vil ogsaa gerne, at den kommende Udvalgsbehandling skal blive saa kort som vel muligt, idet Fristen for Indgivelse af Klager udløber den 10. Februar. Mellem den 10. og den 24. Februar skal Valglisterne derefter berigtiges, saa der bliver ikke ret lang Tid for Kommunerne til at blive færdige med dette Arbejde. Jeg henstiller derfor, at Udvalgsbehandlingen bliver kort.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Fritze Teisen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.